

ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΡΟΜΟΥ ΚΑΙ ΦΡΙΚΗΣ

ΤΑ ΜΑΤΩΜΕΝΑ ΜΠΑΟΥΛΑ

Ένα συνταρακτικό έγκλημα για μιὰ συλλογή γραμματοσήμων. Η νεκρανάστασις του Ντελυμώ. Η άκεφαλη γυναίκα του Μόντε Κάρλο. Η πρώτη και η τελευταία κατατόμησις στο Μονακό. Το ματωμένο μπαούλο τής Μπεσσαραμπό. Το κοφίνι του δολοφόνου Ντεκέυζερ, κλπ.

ΤΑ «ματωμένα μπαούλα» έχουν παράξενες κι' ανατριχιαστικές ιστορίες και κατέχουν πάντα μιὰ ξεχωριστή θέση στα έγκληματολογικά χρονικά. Μερικές από τις ιστορίες αυτές, λησμονημένες κι' άγνωστες σήμερα, αξίζει να τις αναφέρη κανείς.

Τόν Μάη του 1896, ο σταθμάρχης τής Κουβίλ, μιὰς μικρής πόλεως κοντά στο Χερβούργο, είδοποιήθηκε από έναν υπαλληλο ότι μιὰ άνυπόφορη δυσοσμία έβγαине από ένα μπαούλο που βρισκόταν στην άποθήκη του σταθμού. Το μυστηριώδες αυτό μπαούλο άνοιχτηκε άμέσως κι' ο σταθμάρχης είδε κατάπληκτος πώς είχε μέσα ένα πτώμα έν άποσυνθέσει. Η άνακάλυψις αυτή έμεινε κρυφή. Στο σταθμό όλοι οι υπάλληλοι έλαβαν άυστηρές διαταγές να προσέχουν τους ταξιδιώτες κι' έτσι σε λίγο, συνελήφθησαν δυό ύποπτα άτομα που παρουσιάσθηκαν και ζήτησαν να παραλάβουν το μπαούλο με το πτώμα. Το ένα από τα άτομα αυτά ήταν κάποιος Ζάν Ώμπέρ και το άλλο η τρυφερή φίλη του Μαργαρίτα Ντυμπουά.

Έτσι, σε λίγο η άστυνομία έμαθε σε ποιόν ανήκε το πτώμα: ο Ώμπέρ είχε δολοφονήσει τον Παρισινό εισοδηματία Αίμιλιο Ντελαέφ, για να του κλέψη μιὰ συλλογή γραμματοσήμων αξίας 100 χιλιάδων φράγκων. Ο Ώμπέρ ίσχυρίσθηκε ότι ο Ντελαέφ χύμηξε άπάνω του για να τον πνίξη σε μιὰ πηγμή ξαφνικής τρέλλας κι' ού εκείνος για ν' άμυνθή τον σκότωσε μ' ένα μικρό τσεκούρι τής κουζίνας. Έπειτα, τρομοκρατήθηκε από το θέαμα του αίμόφυρτου πτώματος και πήρε την άπόφασι να το εξαφανίση. Το έκρυψε λοιπόν μέσα σ' ένα μπαούλο, με τον σκοπό να το ρίξη στη θάλασσα.

— Μά γιατί, τον ρώτησαν, ένω είχες πάρει εισιτήριο για το Χερβούργο, έστειλες το ματωμένο μπαούλο στο σταθμό τής Κουβίλ;

— Για ν' άποφύγω τον έλεγχο του τελωνείου! έξήγησε ο δολοφόνος.

Μά η ύπερβολική αυτή προφύλαξις τον κατέστρεψε. Οι έννορκοι, ώστόσο, τον λυπήθηκαν και δέν παρέδωσαν στον δήμιο αυτόν το δολοφόνο, που έμεινε ιστορικός στα έγκληματολογικά χρονικά, γιατί είχε ο μόνος που σκότωσε έναν άνθρωπο για να κλέψη μιὰ συλλογή γραμματοσήμων... *

Ύστερ' από λίγο καιρό, στις 18 του Άπριλη 1899, οι υπάλληλοι του σταθμού τής Λυών, στο Παρίσι, αναστατώθηκαν από τα βογγητά και τα ούρλιασματα που έβγαίναν από ένα μεγάλο μπαούλο, που είχε έγκαταλειφθή από την προηγούμενη μέρα στην άποθήκη του σταθμού. Ο σταθμάρχης τότε, εφαρμόζοντας τον κανονισμό, ο οποίος απαγόρευε το κρύσιμο σκυλιών και άλλων ζώων μέσα σε μπαούλα, διέταξε τους υπαλλήλους ν' άνοιξουν εκείνη την μυστηριώδη άποσκευή. Μά μόλις σήκωσαν το σκέπασμα, πάγωσαν όλοι από τη φρίκη τους. Άντι να δοϋν ένα σκυλι, αντίκρυσαν έναν παραμορφωμένο άνθρωπο, αίμόφυρτο, ο οποίος πετάχτηκε άμέσως έξω ούρλιάζοντας σαν τρελλός. Ήταν ο Ζάν Ντελυμώ, «ο άνθρωπος που δολοφονήθηκε

κι' άναστήθηκε ύστερ' από τριάντα ώρες»!...

Η ιστορία τώρα αυτού του ανθρώπου είνε από τις πιό τραγικές. Ο Ζάν Ντελυμώ ήταν τρομερός χαρτοπαίκτης. Είχε παντρευτή μιὰ ζηλιάρα και δύστροπη γυναίκα που τον βασάνιζε κι' έτσι καθημερινώς υπέφερε από τις γκρίνιες της. Ένα βράδυ, ο Ντελυμώ χαστούκισε την γυναίκα του. Έκείνη τότε άρπαξε από το τζάκι τη ματιά κι' άρχισε να τον χτυπάη στο πρόσωπο. Η πληγές αυτές δέν ησαν θανάσιμες, μά ο Ντελυμώ, όπως ήταν αίμοφυρτος και παραμορφωμένος, λιποθύμησε από τους πόνους. Η γυναίκα του τότε, νομίζοντας πώς τον σκότωσε, τον έκρυψε γρήγορα-γρήγορα μέσα σ' ένα μπαούλο κι' έπειτα το έστειλε στον σταθμό τής Λυών. Κατόπιν, τρομοκρατημένη, πήρε το πρώτο τραίνο για την Λάνγκρ και κρύφτηκε στο σπίτι τής μητέρας της.

Όταν λοιπόν ο «άναστηθείς» Ντελυμώ, με το πρόσωπο γεμάτο επιδέσμους και με δυό άστυνομικούς παρουσιάστηκε μπροστά της, η μέγαιρα έπαθε έναν τέτοιο νευρικό κλονισμό, ώστε έχασε άμέσως τα λογικά της. Το περίεργο όμως είνε ότι και ο Ντελυμώ είχε ένα τραγικό τέλος, γιατί, μη μπορώντας να υποφέρει την παραμόρφωσί του, τίναξε τα μυαλά του στον άέρα.

Άπό τότε, κάθε χρόνο, η κοινή γνώμη τής Γαλλίας άνυστατωνόταν από τ' άνακαλυπτόμενα έκάστοτε ματωμένα μπαούλα. Η ύπόθεσις όμως του Μόντε Κάρλο, το 1907, είνε η πιό φοικώδης κ' η πιό συνταρακτική άπ' όλες.

Τόν Αύγουστο του 1907, ένας υπάλληλος του σταθμού τής Μασσαλίας, καθώς έτοιμαζόταν να στείλη στο Λονδίνον ένα μεγάλο μπαούλο που είχε φτάσει από το Μόντε Κάρλο, πρόσεξε ότι άφηνε ίχνη αίματος καταγής. Ο υπάλληλος έσπασε άμέσως το σκέπασμα κ' είδε με φρίκη ότι μέσα στο μπαούλο ήταν τεμαχισμένο σε μικρά κομμάτια το πτώμα μιὰς γυναίκας. Έλειπαν όμως τα

πόδια και το κεφάλι. Η έξέτασις των διπλοτύπων τής άποστολής ώδήγησε την άστυνομία τής Μασσαλίας στην κατάσχεσι μιὰς βαλίτζας στον σταθμό τής Βουλώνης. Μέσα σ' αυτή την βαλίτζα ήταν το κεφάλι και τα πόδια του τεμαχισμένου πτώματος.

Με την άνακάλυψι αυτή, το μυστήριο του ματωμένου μπαούλου δέν άργησε να διαφωτισθή. Η τεμαχισμένη γυναίκα ήταν η βαθύπλουτη Σουηδέζα Έμμα Λίθεϋ. Η βορεινή αυτή άριστοκράτισσα είχε την άτυχία να πέση στα χέρια δυό τυχοδιωκτών, του Ραούλ και τής Κλαίρ Γκούλ. Το έγκληματικό ζεύγος είχε παρασύρει την Σουηδέζα στο σπίτι του κι' εκεί, άφου την δολοφόνησε για να της κλέψη τα βαρύτιμα κοσμήματά της, την τεμάχισε, για να εξαφανίση το πτώμα της.

Το Κακουργιοδικείο του Μονακό, τον Δεκέμβρη του 1907, καταδίκασε την Κλαίρ Γκούλ σε ισόβια δεσμά και τον άνδρα της, τον Ραούλ Γκούλ, σε θάνατο. Αυτή άλλωστε είνε η πρώτη και η τελευταία θανατική ποινή που έπε-

Η σύλληψις του Ώμπερ και τής Μαργαρίτας Ντυμπουά, μπρός στο αίματωμένο μπαούλο που περιείχε το πτώμα του Ντελαέφ

εβλήθη από τὸ Μόντε Κάρλο. Ἡ γαλλικὴ δικαιοσύνη ἐδάνεισε τότε τὴν λαιμητόμο της καὶ τὸν δῆμιό της στὸν πριγκηπα τοῦ Μονακό κι' ἔτσι ὁ Γκοὺλ κατατομήθηκε λίγες μέρες πρὶν ἀπ' τὰ Χριστούγεννα.

Μετὰ ἓνα χρόνο, σ' ἓναν παρισινὸ σταθμὸ ἀνακαλύφθηκε ἓνα ἄλλο ματωμένο μπαούλο. Ὁ δολοφόνος, κάποιος Ζολεγιάν, εἶχε κρύψει στὸ μπαούλο αὐτὸ τὸ πτώμα μιᾶς μικρῆς κόρης.

Μετὰ τὸν πόλεμο, τὰ ματωμένα μπαούλα εἶνε πολυάριθμα. Τὸ 1920, ὡστόσο, ξέσπασε ἡ πιὸ τρομερὴ ἀπ' ὅλες αὐτὲς τὶς ὑποθέσεις: τὸ ἔγκλημα τῆς Μπεσσαραμπό. Ἡ γυναίκα αὐτὴ, ἀφοῦ πρῶτα ἐδολοφόνησε τὸν ἄνδρα της μ' ἓνα μπράουνινγκ, ἔκρυψε μέσα σ' ἓνα μεγάλο μπαούλο τὸ πτώμα του, βοηθουμένη ἀπὸ τὴν κόρη της, ποὺ τὴν εἶχε ἀπὸ τὸν πρῶτο γάμο της, καὶ κατόπιν μετέφερε τὸ μπαούλο στὸν σταθμὸ καὶ τὸ ἔστειλε στὸ Νανού. Μὰ σὲ λίγο, ἡ δυσωδία ποὺ ἄρχισε νὰ βγαίνει ἀπ' τὸ μπαούλο, ὡδήγησε στὴν ἀνακάλυψι τοῦ ἐγκλήματος. Ἡ δολοφόνος Μπεσσαραμπό πέθανε ἐδῶ καὶ λίγο καιρὸ στὶς γυναικεῖες φυλακὲς τῆς Ρέν, ὅπου ἐξέτιε τὴν ποινὴ της.

Τὸ 1927 πάλι, ὁ δολοφόνος Ντεκεύζερ, τεμάχισε ἓνα γκαρσόνι καφενεῖου, τὸν Ἄντρέ Βορντέ κι' ἔπειτα ἔκρυψε τὸ πτώμα του μέσα σ' ἓνα μεγάλο κοφίνι καὶ τὸ ἄφησε στὸ σταθμὸ τῶν Βρυξελλῶν. Ὁ Ντεκεύζερ συνελήφθη ὕστερ ἀπὸ λίγο καιρὸ στὸ Παρίσι καὶ κατατομήθηκε. Τὸ 1929, ὁ λογιστὴς Ριγκωντὲν βρέθηκε τεμαχισμένος μέσα σ' ἓνα μπαούλο, στὸ σταθμὸ τῆς Λίλλης. Τέλος ἐδῶ καὶ λίγο καιρὸ, ὀλόκληρη ἡ Ἀγγλία ἀναστατώθηκε ἀπὸ τὸ διπλὸ αἶνιγμα τοῦ Μπράιτον. Στὸ σταθμὸ τοῦ Μπράιτον βρέθηκαν δυὸ πτώματα, σὲ δυὸ μπαούλα! Τὸ μυστήριον τοῦ ματωμένου μπαούλου ἀριθ. 2 δὲν ἄργησε ὡστόσο νὰ διαφωτισθῇ. Ὁ δολοφόνος, ὁ Τόνυ Μαντσίνι, παραδόθηκε στὸν δῆμι καὶ πρόκειται ν' ἀπαγχονισθῇ. Μὰ κανεὶς δὲν μπόρεσε μέχρι σήμερα ν' ἀνακαλύψῃ τὸν δολοφόνον τοῦ μυστηριώδους Ἀγγλου ποὺ βρέθηκε τεμαχισμένος στὸ ματωμένο μπαούλο ἀριθ. 1...

Ἀπ' ὅλ' αὐτὰ τώρα φαίνεται καθαρὰ τὸ ἐξῆς: ἡ χρησιμοποίησις ἑνὸς μπαούλου γιὰ τὴν ἐξαφάνισι ἑνὸς πτώματος, εἶνε ἡ χειρότερη μέθοδος ἀπ' ὅλες. Ὅλα αὐτὰ τὰ ματωμένα μπαούλα ποὺ ἀποστέλλονται πρὸς τὸ ἄγνωστον, καταλήγουν πάντα στὴν ἀστυνομία, ἡ ὁποία δὲν ἄργεὶ νὰ συλλάβῃ τοὺς ἐνόχους.

ΕΜΜΑΝΟΥΕΛ ΚΑΡ.

ΦΥΣΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΒΑΡΥΧΕΙΜΩΝΙΕΣ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

Στὴν Ἰρλανδία, κατὰ τὰ μεσα ὡς τέλη Μαΐου 1849, ἔπεφτε συνεχῶς μιὰ ραγδαϊοτάτη βροχῆ, ὀλόμαυρη καὶ πηχτὴ σὰν μελάνη!

Ἐπίσης στὴ Ρωσία — σύμφωνα μὲ τὴν μαρτυρία τοῦ καθηγητοῦ Σθεδλῶφ — κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1880 ἔπεφτε συνεχῶς ἐπὶ ἡμέρας κόκκινο, ἄσπρο καὶ γαλάζιο χαλάζι κι' ἐπικρατοῦσε συγχρόνως κρύο Δεκεμβριανὸ μὲ παγωνιὲς καὶ χιονοθύελλες!

Ἐπίσης στὴν πόλι Σέριγκ-πατάν τῶν Ἰνδιῶν, κατὰ τὸ καλοκαίρι τοῦ 1870, ἔπεσε χαλάζι, τοῦ ὁποίου ὁ κάθε κόκκος ζύγιζε ὀγδόνα ὡς ἐνενηντα ὀκάδες!!! Τὸ γεγονός τὸ ἀναφέρει ἡ «Ἐκθεσις Κλιματολογικῶν Φαινομένων τοῦ Ἰνστιτούτου Σμίθσον».

Τὸ πρωτοφανὲς στὴν ὑφήλιο χαλάζι αὐτὸ κράτησε εὐτυχῶς μονάχα λίγα λεπτά τῆς ὥρας, μὰ προξένησε κολοσιαιῖες ζημιές κι' ἀπώλειες ἀνθρωπίνων ψυχῶν. Ἄν κρατοῦσε περισσότερο, ἀσφαλῶς ἡ Σέριγκ-πατάν θὰ κατεστρέφετο ὀλόκληρος.

Ἀπὸ τῆς 20ῆς Σεπτεμβρίου π. ἔ. ἤρχισε λειτουργοῦσα μοναδικὴ ΣΧΟΛΗ ΚΟΠΤΙΚΗΣ Γυναικείων Φορεμάτων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς διαπρεποῦς καλλιτέχνιδος μοδίστας κ. ΧΡΗΣΤΙΝΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ. — Σύνταγμα, Μητροπόλεως 14 Α — ΑΘΗΝΑΙ.

ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΤΟΥ κ. Ν. ΤΣΕΛΕΜΕΝΤΕ

ΤΑ ΤΟΠΙΚΑ ΜΑΣ ΦΑΓΗΤΑ

ΝΤΟΜΑΤΕΣ ΠΛΑΚΙ

Κόβονται ἡ ντομάτες φέτες χοντρές, ἀλατοπιπερώνονται, ρίχνουμε καὶ λίγη ζάχαρη, ἀλευρώνονται καλὰ καὶ τηγανίζονται μὲ καυτὸ λάδι ἢ βούτυρο. Κατόπιν τὶς στρώνουν σὲ ταψάκι ἢ καραβάνα κατὰ στρώσεις, βάζοντας ἐν τῷ μεταξύ λίγα τρίμματα ἄσπρο τυρὶ, γαλέττα φιλή καὶ μαϊντανὸ φιλό. Χτυποῦμε τότε 2 — 3 αὐγά μὲ λίγο τυρὶ τριμμένο μέσα, τὰ περιχύνουμε ἀπ' ἐπάνω ἀπ' τὶς ντομάτες καὶ τὶς ψήνουμε στὸ φούρνο.

ΠΙΤΣΟΥΝΙΑ ΠΑΣΤΙΤΣΙΟ

(Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κας Α. ΚΥΡ.)

Τὸ ἐν λόγῳ φαγητὸν συνηθίζεται εἰς τὴν Κεφαλληνίαν κατὰ τοὺς γάμους καὶ θεωρεῖται ὡς τὸ ἐκλεκτώτερον ἔδεσμα τοῦ γαμηλίου γεύματος.

Ἡ ἀναλογίαι τῶν ὑλικῶν εἶνε ἡ ἐξῆς: Δυὸ πιτσούνια, ἕως 100 δράμια μακαρόνια, 2 — 3 αὐγά σφιχτά, 25 δράμια ζαμπὸν ἢ φιλέττο καπνιστὸ κ.τ.λ.

Τὰ πιτσούνια γίνονται κοκκινιστὰ στὴν κατσαρόλα καὶ κατόπιν σιγοβράζουν μὲ ἀνάλογη ντομάτα, λίγο κρασί, νερὸ, ἀλατοπίπερο καὶ λίγη ζάχαρη καὶ κανέλλα. Βράζονται τὰ μακαρόνια ὕπως συνήθως, κατόπιν στραγγίζονται καὶ περιλούονται μὲ λίγο βούτυρο λυωμένο. Ἐν τῷ μεταξύ ἔχουν ἀποβράσει τὰ πιτσούνια, ξεκοκκαλίζονται καὶ κόβονται τὰ ψαχνὰ τους μικρὰ κομματάκια ὅσο μιὰ καραμέλλα ζάχαρη. Τὸ ζαμπὸν κόβεται εἰς μικρότερα κομμάτια, καθὼς καὶ τὰ σφιχτὰ αὐγά. Τυρὶ δὲν βάζουν καθόλου.

Ἡ σάλτσα τῶν πιτσουნიῶν πρέπει νὰ ἔχη ἀπομείνει ἀρκετὴ ἕως ἓνα φλυτζάνι τσαγιοῦ καὶ ἐάν εἶνε πολὺ ἀραιὰ τὴν δένουν μὲ λίγο ἀλεύρι λυωμένο στὸ νερὸ ἢ κόρν-φλάουρ. Ὅλα δὲ αὐτὰ τὰ ὑλικά ἀνακατεύονται στὰ μακαρόνια.

Προηγουμένως ὁμως ἐτοιμάζεται μιὰ ζύμη διὰ τὴν κρούσταν μὲ 100 δράμια ἀλεύρι, 50 δράμια βούτυρο, ἓνα αὐγὸ, μιὰ κουταλιά τοῦ γλυκοῦ ἀλάτι καὶ μιὰ κουταλιά ζάχαρη. Ραντίζονται αὐτὰ καὶ μὲ λίγο νερὸ, ὡστε στὸ ζύμωμα νὰ γίνῃ μιὰ ζύμη πιὸ σφιχτὴ ἀπὸ τοῦ ψωμοῦ. Ἡ ζύμη ἀνοίγεται κατόπιν σὲ φύλλο — ζυμῶνεται 1 — 2 ὥρες πρὶν — χονδρὸ ὡς 2 τάλληρα καὶ μὲ αὐτὸ ντύνεται τὸ ἔσωτερικὸ μιᾶς φόρμας σχῆμα Σαρλότ ἢ καὶ κατσαρόλας μικρῆς στρογγυλῆς, ἀλειμμένης πρῶτα καλὰ μὲ βούτυρο. Γεμίζεται δὲ μὲ τὴν γέμισιν καὶ κλείνεται ἀπ' ἐπάνω μὲ ἄλλο φύλλο. Ψήνεται εἰς φούρνον μέτριον ἐπὶ 40 — 50 λεπτά τῆς ὥρας καὶ ξεφορμάρεται ἀφοῦ μείνῃ ἔξω ἀπὸ τὸν φούρνον 15 — 20 λεπτά.

ΜΠΑΛΛΟΝΑΚΙΑ ΓΕΜΙΣΤΑ

(Ἡ κατωτέρω συνταγὴ ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κας ΚΑΤΙΝΑΣ ΓΚΙΑΚΑ ἐκ Θεσσαλονίκης)

Φροντίζομε νὰ ἔχωμε ἀνάλογες φέτες ψαχνοῦ βωδινοῦ, ἀπὸ μπουῆτι ἰδίως, τὸ κιλόττο λεγόμενον, ἢ καὶ ἀπὸ ἀρνὶ ἐάν εἶνε μεγάλα τὰ μπουῆτια ὡστε νὰ βγαίνουν φέτες ἀρκετές. Τὶς πλατύνουμε δὲ αὐτὲς τὶς φέτες μὲ τὸν μπαλτά, βρέχοντάς τες, ὡστε νὰ πάρουν ἓνα σχῆμα στρογγυλὸ περιπίου καὶ μέγεθος ὅσο ἓνα πιατάκι τοῦ καφέ. Τὸ χόνδρος τους νὰ εἶνε ἕως δυὸ ταλλήρων.

Ἐτοιμάζετε κατόπιν μιὰ γέμισι ὡς ἐξῆς: Ἀνάλογη ψίχα ψωμοῦ βρεγμένη, τρίμματα τυριοῦ φέτας ἀρκετὸ, μερικὰ αὐγά σφιχτὰ φιλοκομμένα, μαϊντανὸ, πιπέρι, λιγάκι ἀλάτι σκόρδο — ἂν ἀρέσῃ — καὶ ἓνα αὐγὸ χτυπημένο. Ἀνακατεύετε ὅλα καλὰ καὶ βάζετε ἀπὸ μιὰ κουταλιά σὲ κάθε φέτα κρέατος. Κλείνεται κατόπιν ἐπάνω τὶς ἄκρες καὶ τὶς δένετε μὲ χοντρή κλωστή ὡστε νὰ γίνῃται ἓνα εἶδος μπουμποῦκι. Τὰ τηγανίζετε κατόπιν λίγο καὶ τὰ βάζετε σὲ κατσαρόλα νὰ βράσουν μὲ ντομάτα ἀνάλογη, κρασί καὶ λίγο νερὸ, ὅπως γίνῃται συνήθως μὲ τὰ κοκκινιστὰ φαγητὰ τῆς κατσαρόλας.

Ν. ΤΣΕΛΕΜΕΝΤΕΣ

